

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XVII. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Subscriben-
tium nu-
merum.

*Moringthonus Presbyter Theologus.
*F. Robertus de Sancta MARIA Presby-
*ter Theologus. F. Cælestinus Trembi-
*us Presbyter Theologus. F. Jdephon-
*sus de S. Gregorio Presbyter Theo-
*logus & Professor publicus Philoso-
*phiæ in Collegio Marchianensi. F.
*Antonius de S. Guilielmo Philosophus.
*F. Jacobus de S. Gregorio Theologus.
*F. Theodatus de S. MARIA Theolo-
*gus. F. Maurus de S. Joanne Theo-
*gus. F. Dunstanus de S. Joanne Theo-
*logus. F. Ambrosius de S. Edvardo
*Theologus, &c. *Ex Clem. Reincro.*

Moritur hoc anno eximum Belgij
decus Reverendissimus Petrus Aime-
ricus Abbas Crispinientis lectissimus,
summæ apud Belgij Principes aucto-
ritatis; qui alia inter, digna memora-
tu, Hispanos Contraci rebelles, mag-
no cum periculo urbis & provinciæ,
mirè compescuit & coercuit sumpto
Venerabili Sacramento & intrepidè,
per mediam legionem sic transeundo.
Ex monim. Ejusdem Monasterij.

Columba-
nus abbas
Blandini-
ensis.

Extinguitur & aliud clarum Belgij
Ordinis nostri lumen, Reverendissi-
mus Dn. Columbanus Durax celebra-
rissimi Blandiniensis Cænobij Abbas, vir
adm. Religiosus, plurimum eruditus
& relictis ingenij ceber Monumentis,
qui Zelo Religionis ductus, multa uti-
liter contra Acatholicos scripsit, alia-
que inter doctissimum in Regulam S.
P. N. Commentariarum. Abbatem hunc
Gazæus & Suvertius, meritis prose-
quuntur laudibus. *Ex Mon. prædicti Cænob.*
JESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XVII.

Sancti Patris Benedicti. M. C. XXXVII.

Novæ S. P.
N. Congre-
gatio de
Calvaria
dicta.

I Nter alia lumina, quibus sanctissi-
mus Ordo noster in Gallia mirabi-
liter in hisce sæculi tenebris effulsit,
Nobilis extat Sanctimonialium Divi Pa-
tris BENEDICTI Congregatio à Cal-
varia cognominata, quæ ortum habuit
hoc ipso anno millesimo sexcentesi-
mo decimo septimo, primùm in civi-
tate Pictaviensi, Monasterio ibidem
recens constructo à Maria Medicæ.
Galliarum Regina, nostri Ordinis a-
mantissima, quod Calvariæ nomine
appellari voluit. Fuit hoc Institutum
solemniter à Sede Apostolica appro-
batum, ad instantiam Christianissimi
Galliarum Regis, ejusdemque Domi-
næ Matris Mariæ Medicæ Regnum
tunc administrantis repetitam, com-

mendationem, idem quamprimum,
mirificè in dies, quæ sanctitate, quæ
Monasteriorum numero, ad summum
Ecclesiæ decus, Ordinisque splendo-
rem auctum & propagatum.

Hujus sanctissimi Instituti scopus
est peculiaris: Dolorum cum interno-
rum, tum externorum Christi Domi-
ni, ejusdemque sanctissimæ Matris Vir-
ginis, in Calvaria, ad ejus Crucem stan-
tis, recordatio dolorosa, & cultus de-
votissimus, idemque perennis & irre-
missus, juxta preces assiduas, pro re-
cuperatione terræ sanctæ, pro ruina
Imperij Mahomerici, continuoque
Christianæ Religionis inter Turcas, &
Infideles augmento. Venerantur au-
tem in speciali ejus Instituti lectissimæ
Virgines, Vitam in Christo abditam
sanctissimi Patris nostri BENEDICTI,
sororisque Eiusdem sanctissimæ, ut

Scopus sa-
cti Instituti.

propterea, in singulis Monasterijs, ha-
beatur Cella, in loco quieto, & ab alijs
omnibus Monasterij ædificijs procul
dissito, exstructa, in Venerationem
specus, in qua Sanctissimus P. N. Benedi-
ctus soli Deo notus tam diu delituit, in
qua etiam Cella depicta, vel sculpra vi-
satur ejusdem specus, in quam alternatim
soroës ingrediantur, ut Exercitijs spiri-
tualibus per aliquot dies, omnium alia-
rum strepitu silente curarum, solita-
riè vacent. Regimen externum, hu-
jusce Congregationis Auctoritate A-
postolica confirmatum, tale est. Ex-
tant tres Superiores, quos Protectores
vocant, quibus omnis potestas in san-
ctimoniales demandatur. Defuncto
uno, duo alij ad libitum in ejus locum
alium sufficiunt. Possunt Visitatorem,
cui omnia Monasteria incumbat obi-
re, hi tres deligere. Mostamen con-
fuctus is est. Omnes Conventus, Su-
perioribus simul, aliquem insinuant,
quem illi, si probandum duxerint, con-
firmant. Potest ille Visitator duode-
cim annis, vel etiam diutius, ut è re
Congregationis magis futurus esse cog-
noscitur, continuari. Primi Superio-
res hujus Instituti, in Diplomacibus
Pontificijs nominati, fuere: Eminen-
tissimus S. R. E. Cardinalis de Gondy
Henricus, Alberti Franciæ Marecalli
Ducis Retzij ex Claudia Catharina
Clarmontia filius, Archiepiscopus Pa-
risiensis; alter Jll. mus Joannes Dauy
de Peron Archiepiscopus Senonensis;
C c

Peculiaris
S. P. N.
Benedicti
Veneratio.

Primi Su-
periores.

terti-

tius Jll.^{mus} Sebastianus Boutillier Episcopus Aquensis.

His successi sunt, Jll.^{mus} Philippus Cospean Episcopus Nannetensis, postea Lexoviensis: 2. Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Armandus de Richelieu, &c. 3. Jll.^{mus} Henricus Ludovicus Chastaignier de la Roche Posey Episcopus Pictaviensis, Vir Zelfissimus & Religiosissimus. Quibus omnibus Defunctis, proximis annis eomunere functi sunt, & funguntur Jll.^{mi} Episcopi Pictaviensis, Corisopitentis, & Vafatensis.

Viri de eadem Congreg. bene meriti.

Exercuerunt, ingenti nascentis Congregationis bono & commodo Visitatoris officium; primus Dominus Charpentier notæ probitatis & doctrinæ Sacerdos, Fundator duarum Congregationum Presbyterorum, alterius in Betara, alterius in Valeriano monte ad urbem Lutetiam Parisiorum. 2.us Dominus de Solminiac, Monachus & Abbas Cancellatensis, postea Episcopus Cadurcensis. 3.us Dominus Martineau Doctor, Sorbonicus & Canonicus Parisiensis, tandemque Episcopus Vafatensis. 4.us Dominus Gamachæus Doctor item Sorbonicus & Canonicus Parisiensis. Quorum omnium compertissima Virtus rerumque usus, & omnimoda scientia, publico calculo, citra omnem invidiam, celebrantur.

Regimen Congregationis.

Regimen porro internum ejusdem Congregationis hoc est: Deligitur singulis triennijs ab omni Congregatione, è numero Monialium, Superior Generalis, cujus Administratio ad duodecim annos, si suffragia consenserint, prorogari potest. Habet in subsidium consiliumque quatuor Assistentes, ut vocant. In singulis Monasterijs habetur Priorissa una, & Subpriorissa, Magistra Novitiorum, & Præfecta Seminarij, quæ recens Professis præsit, ne fervor in illis primi Tyrocinijs in tepefcat. Tenentur Priorissæ Generalem de ijs omnibus certiozem facere, quæ alicujus momenti in suis Conventibus contigerint, nihilque eadem iniecia moliri. Potest nonnunquam, si res ita tulerit, eadem Superior Generalis, Monasteria Congregationis visitare, quatenus ubique constans, in disciplina Regulari concentus, uniformiter à singulis observetur. Quæ Prior ab erectione dictæ Congregationis ele-

Industria fervoris conservandi.

ta est in Superiorem Generalem, fuit Reverenda Mater Gabriela de Lesprunier à S. BENEDICTO nuncupata, omnibus & naturæ & gratiæ dotibus cumularissimè ornata.

Gabriela Lesprunier.

Alterà Reverenda Mater Magdalena à Passione, nobilissimo de Rieux stemmate clara, sed præclararum Virtutum luminibus longè clarior. Quæ cum per duodecim annos, de omnibus optimè merita præfuisset, cessit. Oneri, ut Congregationis statutis morem gereret. Cui successit: Tertia Reverenda Mater Maria à S. Spiritu, quæ pariter per duodecim annos summa cum laude munere suo perfuncta est. Quarta, idem denuo onus subire coacta est Domina Magdalena à Passione, de cujus Encomio suo loco agemus. Communicant omnia dictæ

V. Magdalena à Passione.

Congregationis Monasteria, in bonis tum Spiritualibus, tum temporalibus & personalibus, sibi invicem ex charitate opem laturæ in omnibus, juxta Superiorum ordinationes. Omnes hujus Instituti Religiosæ, servant exactissimè severiorem Regulæ S. P. N. BENEDICTI normam. A carnibus perpetuo abstinent, linteis non utuntur, vestes ex rudiore panno contextæ; tunica non tinctæ, quibus superinduunt scapularia, & pallia nigri coloris, utpote, quæ cum Beata Maria Virgine Matre Christi Domini in Cruce mortui exequijs officioso dolore, obsequiosisque lachrymis semper adstant. Proficentur in primis humilitatem, mundique contemptum. Raro colloquuntur, ab omni sæcularium, quin & propinquorum ipsorum affiniumque contubernio alienæ, Choro nocte diuque addictissimæ, Divinis laudibus decantandis sedulo reverenterque incumbunt. Hujus Instituti mens est, jugis oratio, quam pro Ecclesiæ incremento, Hæreticorum Infideliumque, maximè Turcarum, Conversione, Benedictinique Spiritus in Ordine nostro continua renovatione & amplificatione, enixius ingeminant, & à Numine exorant. Author præcipuus hujus sanctissimi Instituti, nostris fuit, quidam longè amantissimus Magni Religiosorum omnium Patriarchæ BENEDICTI, ejusque Sanctissimi Ordinis, Venerabilis P. Joseph à Parisijs dictus, Ordinis Særaphici PP. Capucinorum, per Galliam non

Vestitus huiusmodi.

P. Joseph à Parisijs Capucinus.

non solum, sed toto orbe notissimus, qui impensis pro Christianissimorum Regum gloria laboribus innumeris, universum Regnum sibi devinxit, diu in Aula, uti alter Baptistia versatus, minor semper in oculis suis, vel in ipso quidem honorum omnium culmine. Fuit vir illuminatissimus, totus in DEUM amore absorptus, ac Dominicæ in primis vitæ ac passionis meditatione accensissimus, qui cum tantopere doleret sacra Christi vestigia, Turcarum indignissimis proteri pedibus, nihilque magis quam de recuperatione terræ sanctæ cogitaret, totis animi votis peroptans, Ecclesiam Catholicam Agni immaculati sponsam in ipsis Christi incunabulis repuerascere, iterumque adolescere in ejus sepulchro, nec studiis tantis desiderijsque sat erat, preces ad DEUM quotidie plurimas fundere, ut vororum Orbi Christiano tam proficuo rum compos fieret, ardens ipsius in DEUM charitas, hanc ei celestem ingessit industriam; ut scilicet sacrarum Virginum aggregaret numerosissimos choros, quæ indefesso precum, lachrymarum, jejuniorum omniumque Virtutum impetu, à Domino tantum misericordiæ Divinæ miraculum, extorquerent. Jam fundaverat primum struxeratque ad mentem & Votum tanti Patris Cænobium Maria Regina, & percrebescente tantæ rei fama, erant Principes urbesque quibus id instituti probabatur summiopere, prompti omnes, juvare, fovere promovere tam laudabile institutum; de capite solum laborabat instituendæ Congregationis, venitque in mentem prædicto Patri Josepho Antoniettam ab Aurelianis nuper fontis Ebraldi Coadjutricem, contemptu tantæ Abbatissæ dignissimam, ad tam sanctum Opus exquirere, quæ jam alias rigidius Fulgentinarum professâ Institutum, sanctitatis nomine, tanta Princeps, toto Regno celebrabatur. Usus ad hanc rem Regiæ ipsius opera, facile impetravit, cum Antonietta ipsa, R. P. Josephum super hoc ipso consuleret, ipso qui Author Regiæ erat, dissimulante, & optatissimam hanc illi Regulæ S. P. BENEDICTI ad amissim servandæ, & latius propagandæ Divinitus oblatam occasionem persuaderet. Occurrit proin læta & hilaris, hoc ipso anno 25.

Octobris, stipata viginti quatuor Virginibus, ex Lancastrienfi Monasterio, cui præerat, adductis, quas tantæ rei aptissimas delegerat. Succedente deinceps felicissimè negotio, postquam hoc factum à tam sanctâ Principe (cui mox altero anno mortuâ) initium; ita ut paulo post, septendecim ejusmodi nobilissima Monasteria conderentur. R. P. Anandus Tribout.

Extinguitur hoc anno in terris, ut felici illucescat aternitate, sanctæ memoriæ Nicolaus Fagan, de quo supra, Waterfordiensis Episcopus, magnus & ipse Anglorum nostra ætate Apostolus, sanctitatis opinione clarissimus, incredibili Catholicorum luctu ac mœnore, cujus sanctitatem aliquot signis miraculosis Dominus comprobavit, & fidelibus commendavit. Fuit Deiparæ Virginis longè amantissimus, cujus imaginem quandam sumptibus emendicatis, & collatione fidelium corrogatis, ex Hispania advehi curavit, quæ insignibus deinceps miraculis claudit. Nicolao fideles Hiberni posito Epitaphio, sic inter alia parentarunt: *Occidit, heu! justo desunt sua verba dolori Occidit eloquij gloria, gentis honos &c. Hic est ille pugil debellatorque profunde Noctis, hic Hæreticæ sævæ flagella luis. Defensor Patriæ Fidei fortissimus, hostes Qui contra thianes, civibus Hector erat. Vita excessit octavo Iduum Martij Chrysof. Henriquez, &c.*

Etiam Germania nostra hoc anno purpurei coloris splendidum florem, Hortis Elisijs submittit, Reverendum Patrem, Joachimum Tabernicium, Cellæ MARIÆ infra Anallum fluvium Cænobitam, virum Religiosum, admodum & eruditum, Parochiam Jazerstorffensem sollicitè curantem, qui cum pro suo munere, & muneris obligatione, nova Acatholicorum, dogmata, sapius convelleret ac rebutaret, hoc ipso anno undecima Maij ab illis interceptus, tredecim ictibus lethalibus, & duodecim in super alijs suaciatas atque crudeliter interemptus, ad præmia Martyrum evolavit, cujus animam plures, qui eodem occurrerant Acatholici, & duo qui intervenerant viri Catholici in specie splendidissimæ Sphæræ & globi rotundi, in cœlum conscendere contuiti sunt. Corpus ejus in Ecclesia Parochiali per di-

Succensus
rei felicissimu.

V. Nicolaus
Fagan
Episc. Waterford. moritur.

Deiparæ
amantissimu.

Epitaphium.

Joachim
Tabernicium

Martyrio
conficitur.

Incorruptio.

Intentio
Reformationis.

Primum
hujus Instituti
Cænobium.

Ven. Antonietta
Princ. Aurelianiensis.

es 15. expositum, nullum omnino foetorem reddidit, imo gratâ elegans rebedine dormientis instar se habuit. Sepultus est tanto post honorificè in sui Monasterij Ecclesia, ejusque memoria in benedictione habetur.

Ven. Maria
Vela monialis,
Abulens.

In Hispania felicissima obdormitione requiescit Beatæ memoriæ Maria cognomento Vela Monialis Abulensis, quæ crebris revelationibus Christi Domini & B. M. A. R. I. Æ Matris Virginis dulci præsentia & colloquio atque cœlestibus a suæ facta favoribus post gravissimas infirmitates, intensissimos dolores, varias persecutiones ac dormonis insidias, quas patienter sustinuit, ac utiliter superavit, Christi amplexu, ac Virgineo lacte, ut olim Mellifluus Bernardus noster, nobilitata, exultans migravit ad sponsum, hoc ipso anno octavo Cal. Oct. *Michael Vagnerus, Aubert. Miraus, Henricq.*

Virgineo
lacte pasta.

Prima initiat hoc ipso anno Calvariæ Congregationem & Monasterium Pictaviensè, non compatiendo solum Christo, sed commoriendo, Venerabilis Mater Morizeta à S. Virgine, quæ diu Colici morbi vehementia cruciata, sola Beatissimæ Matris Virginis inclamatione levabatur. Hæc doloribus confixa Cruci Domini sui, digna Calvariæ hostia, inclamans: *Sancta Virgo propitiare mihi*, in Domino obdormivit 27. Decembris; cujus Vita Virtutis omnium, sed imprimis pœnitentiæ assiduæ, contemptus mundanorum omnium, solitudinis, silentij, obedientiæ absolutissimum exemplar fuit. *Ex Vita Antonietta Aurel.*

Ven. Morizeta à
sancta Virgine.

Extinguitur hoc ipso anno illustre admodum familiæ nostræ Montis Oliveti sydus, etsi ex humili Fratrum Conversorum statu, inter lectiores tamen Deiparæ domesticos Ven. F. Franciscus Castellius patria Veronensis, Patre Hieronymo natus, à puero pietati addictissimus, & ob hanc ipsam Reverendissimo Bartholomæo Abbati S. M. V. de Organo commendatissimus, & Ordinem ingredi persuasus, interque conversos admittis ibidem per annos quatuor pistoriam artem laudabiliter exercuit. Inde Sacrista factus, dum eximio innocentia & Virginitatis studio ab omni contuitu muliebri nimium metueret, cum cremicolis nostris agere expetens, ad Reformatos nostros

Ven. Franciscus Castellius.

A Deipara
expetitur.

Ruani cum licentia secessit. Sed Veronam repetens, suumque Abbatem conveniens: *Me*, inquit, *Sanctissima Virgo Mont-Olivetum accersit*. Unde Præsidente Generali exorato, nihil præter vestem qua induebatur eo secum deferens, ad servitia suæ Dominæ & Patronæ concessit, & annos septem supra quadraginta eidem devotissimè & sanctissimè ibidem in servitij, hoc anno ad præmia fidelissimi servitij evocatus, de cujus mirabili sanctitate multa narantur. *Ex Secundo Lancelotto alisq.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XVIII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XXXVIII.

Lugubris toti Galliarum Regno hic annus, platisibilis cœlo, honorificus Ordini nostro universo, glorioso, etsi præmaturo obitu, sanctissimæ novæ Congregationis Institutricis, serenissimæ Antonietæ de Orleans, Regij Generis præstantiâ inclytæ, sed omnino Virtutum genere longè illustrioris. Parentes habuit Leonorum de Orleans Ducem de Longeville, Matrem Mariam Borboniam Regiæ utrumque stirpis, ipsoque ex sancti Ludovici sanguine. Ipsam infantulam etiamnum Deo desponderant, acceptante votum Numine, & in puellula suam mirè gratiam prodente, etsi immemores Voti parentes, eam quantumvis obnitentem, sæculo addicerent. Angelum dixisses, cæi Deus solus, soli rerum omnium vice foret, Deliciarum, oblectamentorum, Divitiarum, honorum loco, solitudinem diligenti, cui gratius nihil, quam sola solius DEI & Sponsi contubernio in oratione perfui. Nubere nihilominus coacta, maritum accepit Carolum de Gondi Marchionem de Bella Insula, sexdecim annos nata. Vixit in matrimonio ut Monialis, & in Aula, ut sancta. Certè miraculum Aula fuit. Vigesimo septimo ætatis anno vidua relicta mundum calcavit, cum ei undique divitijs, honoribus, & voluptatibus blandiretur, tanta Nobilis Animi sacra pertinacia, ut nec amore charissimorum liberorum, quorum adhuc tenerrima ætas, nec benevolentia Reginarum, quibus in delicijs erat, nec omnibus applaudentis Aula Lenocinijs, quæ sibi suum solem abesse quebatur, à cœpto non flecti modo, sed

Obitu Ven.
Antonietæ
Principis
Aurelian.

Ejus parenter.

Nubere cogitur puella post viduam.